

ת"פ 8995/04/21 - מדינת ישראל נגד אופיר עטר

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 8995-04-21 מדינת ישראל נ' עטר
29 מרץ 2023
לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשמת
אופיר עטר
ע"י ב"כ עוה"ד חני שנפ
ע"י ב"כ עוה"ד ליאור רונן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין וההליכים

1. ב-31.10.21 הוצג הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן (להלן: **כתב האישום**), הנאשמת הודתה בו והורשעה על פי הודאתה ב-**סיוע למסחר בסמים מסוכנים**, בהתאם לסעיפים 31 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), 13 ו-19א ל-**פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש)**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**). במסגרת הסדר הטיעון הופנתה הנאשמת לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינה, ללא הסכמה עונשית, תוך שהמאשימה מסרה כי עמדתה למאסר בפועל ועונשים נלווים ואילו ההגנה ביקשה ששירות המבחן יבחן שאלת ביטול ההרשעה.

2. לפי עובדות כתב האישום בעת שהתנהל באפליקציית "טלגרם" באינטרנט סחר בסמים מסוכנים, במסגרתו הזדהה סוחר בשם Mr.Bean (להלן: **מיסטר בין**), נשלחה השוטרת לידור סיגרון (להלן: **השוטרת**) לביים עסקת סמים כדי לחשוף עברייני סמים באינטרנט. ב-24.6.20 סמוך ל-16:00, במסגרת התכתבות בין השוטרת לבין מיסטר בין, נשלחה ההודעה הבאה "**ישש פשוט טיפה לחץ לא היו שליחים קרובים לאיזור שלך כפרה עליך אז שלחתי שליחה שתעזוב הכל ותבוא אליך אם 5 גם ב300 כולל משלוח לא תמצאי גם דבר כזה ובאמת זה בשבילך שתהני מהדבר ותשקחי עוד כמובן**" (הטעויות במקור). סמוך ל-19:28 הגיעה הנאשמת לתחנת אוטובוס בכפר מנחם, כשהיא נוהגת ברכב נושא ל"ז 45-220-73 (להלן: **הרכב**) ואחרת ישבה לצידה. הנאשמת העבירה לשוטרת מהאחרת 4.81 גרם נטו קנבוס וקיבלה מהשוטרת 300 ₪ וכך סייעה לסחר בסם.

3. דיון הטיעונים לעונש בעניינה של הנאשמת נדחה מעת לעת לבקשת שירות המבחן, על מנת לאפשר לנאשמת לשתף פעולה עם הליך טיפולי, לצורך הגשת אסמכתאות לנזק קונקרטי, לבקשת ההגנה ובשל חילופי שני מותבים. הטיעונים לעונש נשמעו לבסוף לפני ביום 12.12.22 ולבקשת ב"כ הנאשמת מועד מתן גזר הדין נדחה ליום 29.3.23.

סוגיית ביטול ההרשעה

4. בסעיף 7 לפסק דינה ב-ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: **הלכת כתב**), קבעה כב' הש' דורנר, כי "**הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל**" [ההדגשות לא במקור - זד"ל].

5. נפסק לא אחת, כי "**אי הרשעה אינה עונש**" ו-"**שאלת אי הרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב**" [ראו רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.19)]. ההדגשות במקור - זד"ל]. לצד זאת, ניתן להיעזר באמות המידה ואבני הבוחן שנקבעו בתיקון 113 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ובכלל זה האם נסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה מטות את הכף לעבר ביטול ההרשעה והאם שיקולי שיקום מצדיקים סטיה מהמתחם, זאת כדי לקבוע אם מתקיים התנאי הראשון, קרי האם ההרשעה תהווה פגיעה חמורה בנאשמת. כן ניתן לבחון באמצעות הערכים החברתיים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, קיום התנאי השני, קרי האם סוג העבירה, בנסיבות ביצועה, ושיקולי ענישה אחרים מאפשרים ביטול ההרשעה - ואפנה תחילה לבחינה זו.

סוג העבירה, נסיבות ביצועה ושיקולי ענישה אחרים, לרבות הפסיקה הנוהגת

6. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי במעשיה פגעה הנאשמת בערכים מוגנים של שמירה על שלום הציבור ובריאותו וכי נגע הסמים הוא אחד ממחוללי הפשיעה. ארחיב ואוסיף כי השימוש בסמים המסוכנים משבש שגרת חיי המשתמשים וקרוביהם ועלול להביא לעבריינות בתחום הרכוש והאלימות ובכך גם להוביל לפגיעה בערכים נוספים, לרבות פגיעה בקניין ובביטחון האישי של הציבור. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשמת, כי מידת הפגיעה לא נמצאת ברף הגבוה, שכן נסיבות ביצוע העבירה הן לא מהחמורות. מדובר בסיוע לסחר ולא בעבירת הסחר עצמה, כאשר בהתאם להוראות סעיף 32 ל-**חוק העונשין**, העונש על סיוע הוא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי של העבירה. זאת ועוד, מדובר בכמות שהיא פחות מ-1/3 מהכמות הקבועה לצריכה עצמית, של סם שהוא לא מהקטלניים שב-**פקודת הסמים**. לצד זאת, אין מקום לקבל טיעון ב"כ הנאשמת, כי בהינתן **חוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה)**, התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.19) יש להקל גם בדינם של סוחרים [ראו והשוו סעיף 8 לפסק דינו של כב' הש' עמית ב-ע"פ 2596/18, 2656 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.18)], שדן אמנם בגידול ובכמות גדולה מזו שלפני, אולם כוחם יפה גם לעניינו].

7. עיון בפסיקה של שלוש הערכאות מלמד כי בעניינו קיים מנעד גדול של ענישה בתחום הסמים וכך גם בנושא יישום **הלכת כתב** וסיום הליכים ללא הרשעה. במהלך הטיעונים לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה התומכת בעמדתה לפיה נוכח חומרת העבירה יש לקבוע מתחם 4-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. הגם שב"כ המאשימה ביקשה למקם את הנאשמת בחלקו הנמוך של המתחם, למעשה עתירתה היתה לסטות מהמתחם ולהסתפק במאסר מותנה, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, קרי ללא מאסר, אף לא בעבודות שירות. כך, לגישת המאשימה מעשי הנאשמת לא חמורים עד כדי השתת מאסר ולו לתקופה שניתן

לרצותה בעבודות שירות. ב"כ הנאשמת הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו, לפיה גם במקרים בהם נאשמים לא עברו הליכי טיפול, ואף במקרים בהם לא היתה המלצה של שירות המבחן לבטל הרשעה - בתי המשפט ביטלו הרשעות, ואף בעבירות חמורות מזו שלפני. ברי כי כל מקרה לנסיבותיו וניתן לאבחן המקרים השונים. לצד זאת, ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת מחלק מפסקי הדין, לרבות פסיקה נוספת, כפי שאפרט להלן (לפי ערכאות וסדר כרונולוגי יורד)-

בית משפט עליון

- (א) ע"פ 8169/20, 8447 **שלום וגיורא נ' מדינת ישראל** (26.8.21), אליו הפנה ב"כ הנאשמת - בוטלה הרשעת המערערים ב- סיוע להפרת אמונים, בגין מתן מתנות לעובדות ציבור שטיפלו בבקשות לקבלת אישורי ייבוא שהגיש אחר בשם המבקשים. נקבע כי הגם ש"מדובר ברף נמוך של הסיוע" אף "סיוע כזה חמור במידה שמצדיקה הרשעה כשלעצמה". אולם בהינתן כי "ההרשעה עלולה לפגוע באפשרות המערערים להמשיך ולקבל רשיון ייבוא או רשיון מקצועי", והגם ש-"כלל אין לקבל טענה זו, הן משום שמדובר בכלל של שיקול דעת של הגורם המינהלי ובאפשרות שאינה וודאית, והן מפני שהעניין אכן קשור בטבורו להרשעה בעבירות שבוצעו. ועוד - אין להפוך את היוצרות ולהתאים את ההרשעה להשלכותיה" - בהינתן גילם של המערערים (אחד כבן למעלה מ-80 והשני כבן 58), היותם נעדרי עבר פלילי, שזו להם הסתבכותם היחידה והחד-פעמית "יש לשקול אפוא את הפגיעה במערערים אל מול 'נסיבות עושה' אלה" ומשכך ביטל בית המשפט העליון, בדעת רוב, את הרשעתם.
- (ב) רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (21.10.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור ונקבע כי אין מקום לבטל הרשעת מי שגידל עם שותפו 544.80 גרם שתילי קנבוס במעבדה שהקימו בדירה ואשר כללה ציוד רב. כשהגיעו שוטרים למקום, לא נענו לדרישתם לפתוח את הדלת והמבקש זרק מחלון הדירה שתילי סם ואדניות. כשעלה בידי השוטרים והפקח להיכנס לדירה, המבקש ושותפו השתוללו והתפרעו. בנוסף החזיקו 3.6 גרם נטו קנבוס. הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית חרף המלצת שירות המבחן. בדחותו הבקשה קבע כב' הש' קרא כי לא הוכח שההרשעה תפגע בסיכויו לעבוד כרופא ויש להותיר זאת לגורם המוסמך וכי חומרת העבירות ובהצטברותן יחד לא מאפשרת הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. לא ניתן להקיש לעניינו שכן מדובר במספר עבירות, כאשר עבירת הגידול עולה בחומרתה על העבירה בתיק שלפני, ודאי מבחינת כמות הסם, ואליה הצטרפו עבירות נוספות, שיש בהן כדי ללמד על יחס מזלזל כלפי רשויות האכיפה, גם בהינתן כי עזב את הארץ בטרם ריצה עונשו.
- (ג) רע"פ 5712/16 **אייזנבוך נ' מדינת ישראל** (17.6.18), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שבגין הרשעתו ב-4 עבירות סחר בקנבוס, תמורת כמה סכום כולל של 1,800 ₪, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בדחותו הבקשה קבע כב' הש' שהם כי מעשיו לא מצדיקים סטיה מהמתחם שנקבע. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשמת כי גם מקרה זה לא תואם לעניינו, הן בהינתן ריבוי העבירות, הסכום הכולל והן בהינתן מעמדם השונה של המבקש והנאשמת שבפני.

בתי משפט מחוזיים

- (ד) עפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 **קיוזר נ' מדינת ישראל** (9.3.22) (להלן: **פס"ד קיוזר**), אליו הפנה ב"כ הנאשמת - בית המשפט המחוזי בבאר שבע ביטל הרשעה במסירת ידיעה כוזבת על עבירה מסוג פשע.

המערער הודה בכך שהשאיר משאיתו במקום ממנו נלקחה זמן קצר לאחר מכן על ידי אחר, בתיאום עמו ובהמשך מסר תלונה במשטרה, כי החנה את המשאית במקום בשל תקלה בבלמים וגילה שנגנבה, בידועו שהתלונה כוזבת. הגם שפס"ד קיזר עסק בעבירה שונה מזו שלפני, קביעות בית המשפט המחוזי בנוגע ל"מקבילית הכוחות" בין שני התנאים שנקבעו ב-הלכת כתב, רלוונטיות לענייננו, כפי שיבואר להלן.

(ה) עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20) (להלן: פס"ד אבו מדיעם), אליו הפנה ב"כ הנאשמת - בית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל ברוב דעות הערעור וביטל הרשעה. הושתו 10,000 ₪ התחייבות, 140 שעות של"צ, 2,000 ₪ פיצוי ו-12 חודשי מבחן על מי שיחד עם שניים אחרים תקף תקיפה הגורמת חבלה ממשית, שכללה המטומה בקרקפת שמאל, פצעים שטחיים, נפוחות בלסת תחתונה ורגישות מעל כתף שמאל. בעקבות דין ודברים בין המתלונן לאחיו של המערער (להלן: האח), דחף האח את המתלונן, המערער תפס המתלונן וחנק אותו. האח בעט במתלונן והשלישי היכה בגב המתלונן מכת אגרוף. המערער, כבן 26, נעדר עבר פלילי, נשוי בשנית. חש צורך להגן על אחיו. בדיעבד הבין, כי ראוי היה להפריד בין הניצים ולא לנהוג באלימות. שירות המבחן התרשם כי למערער מערכת ערכים נורמטיבית ותפקד באופן תקין במישורי חייו השונים. סיים לימודי רפואה ועתיד לגשת למבחן הרישוי ברפואה. חלפו כ-4 שנים מהאירוע. גם כאן, הגם שפס"ד אבו מדיעם עסק בעבירה שונה מזו שלפני, קביעות בית המשפט המחוזי בנוגע ל"מקבילית הכוחות" בין שני התנאים שנקבעו ב-הלכת כתב, רלוונטיות לענייננו, כפי שיבואר להלן.

(ו) עפ"ג (ב"ש) 58296-05-19 אלהואשלה נ' מדינת ישראל (10.7.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - התקבל ערעור מי שהורשע בסחר בקנבוס במסיבה ועונשו הועמד על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, נוכח גילו הצעיר, היותו נעדר עבר פלילי, ששמר על רצף תעסוקתי, הודה והתחרט, והגם שהחזיק בעמדה קורבנית ופסיבית, שלא רואה צורך במעורבות טיפולית ומשכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על מאסר בעבודות שירות. גם מקרה זו שונה מענייניו בכל הקשור לנכונות הנאשמת לעבור הליך טיפולי והמלצת שירות המבחן בעניינה שהיא לבטל הרשעתה.

(ז) עפ"ג (ב"ש) 17306-04-20 שי נ' מדינת ישראל (13.7.20) (להלן: פס"ד שי) - בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ביטל הרשעה בהספקת סם מסוכן, בהסכמת המדינה. על המערער, שבמהלך מסיבת פורים "מוקשה", סיפק לסוכן סמוי 0.1399 גרם נטו סם מסוכן מסוג MDMA, הושתו צו מבחן למשך 12 חודשים ו-300 שעות שירות לתועלת הציבור. פס"ד שי רלוונטי לענייננו משום שהוא דן בסם קטלני ומסוכן מזה שלפני ובעבירה שתוצאותיה חמורות מאלו שלפני, שכן מדובר בהספקת סם מסוכן.

(ח) עפ"ג (י-ם) 67452-12-18 מדינת ישראל נ' בוזגלו (7.4.19) - נדחה ערעור על פסק הדין ובית המשפט המחוזי קבע כי בגין הספקת סם מסוכן, סחר בסם מסוכן, סיוע לסחר בסם מסוכן - 0.5835, 10.26 ו-9.33 גרם MDMA וכן החזקת סם לשימוש עצמי ניתן להורות על ביטול ההרשעה והמשיב נדון ל-420 שעות של"צ ומבחן לשנה, הגם שנקבע כי תנאי הלכת כתב לא מתקיימים, שכן מדובר במי ש"עסק בסחר בסמים והיה ידוע לחבריו ככזה. הוא סחר בסמים בדרך של שכנוע ביחס לאיכות הסם, מחירו ורווחיותו, ... מכר לסוכן כמות משמעותית של סם קשה תמורת סכום כסף נכבד. בעסקה השנייה, ... המשיב השיג את הסם מאחרים כדי שיוכל למכור לסוכן, ומכר לו כמות גדולה של 12 מנות סם מסוכן תמורת אלפי שקלים. התנהלות המשיב מלמדת על נגישות רבה לעולם

הסחר בסם, היכרות וזמינות. בנוסף, לא מתקיים התנאי השני להלכת כתב, שכן לא הוכח שהרשעה תפגע במשיב באופן מוחשי וקונקרטי ותמנע ממנו מלעסוק בשיווק נדל"ן...". עוד נקבע כי "סקירת פסקי הדין בסוגיית אי הרשעה מוליכה למסקנה כי קיימת קשת רחבה מאוד של אירועים חמורים שהסתיימו ללא הרשעה וקשת דומה של מעשים חמורים פחות שהסתיימו בהרשעה. בסופו של דבר, המבחן הנו פרסונאלי ולגופו של עניין". ובמקרה זה העדיפו בתי המשפט שיקול שיקום המשיב.

(ט) עפ"ג (חי') 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (17.12.15) - בוטלה הרשעה בגידול בצוותא של 3,600 גרם קנבוס, ב-21 שתילים, בתוך עציצים וכדים, במעבדה שהכילה שלושה חדרונים מאולתרים ובה ציוד שכלל: מאווררים, תאורה מיוחדת, צינורות השקייה, גופי חימום, מד חום, חומרים לעידוד גדילה, שנאי חשמל, מצננים ורשת לייבוש העלים. הושתו 180 שעות של"צ, 18 חודשי מבחן, 11,000 ₪ פיצוי לטובת המלחמה בסם ו-6 חודשי פסילה מותנית. בסעיף 19 לפסק דינה, קבעה כב' הש' בטינה טאובר, כי הגם שעל פי ההלכה "**המלצת שירות המבחן הינה בבחינת המלצה בלבד**", אין לאיינו כליל, שכן "**תסקיר שירות המבחן הוא כלי חשוב, באמצעותו ניתן לרדת לעומקן של נסיבותיו האישיות של הנאשם ולעמוד על הגורמים, שהביאו להידרדרותו לביצוע העבירות, כמו גם לבחינה מעמיקה ומקצועית של סיכויי השיקום ודרכי השיקום. מכאן עולה, כי בנסיבות המתאימות נכון לתת להמלצות שירות המבחן משקל משמעותי ולעתים אף לאמצם**". חרף חומרת העבירה הוחלט פה אחד להותיר את פסק דינו של בית משפט השלום, תוך העלאת גובה הפיצוי והארכת משך תקופת המבחן, נוכח נסיבותיו האישיות של המשיב והירתמותו להליך הטיפול.

בתי משפט שלום

(י) ת"פ (נת') 45253-06-19 **מדינת ישראל נ' חג'אג'** (4.1.23) (להלן: **ענין חג'אג'**) - בוטלה הרשעה בעבירות עסקה אחרת ב-100 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס (שביצע עם אחר) וקשירת קשר לבצע עסקה בקנבוס. בנוסף לכך שהנאשם עמד בתנאי השני שנקבע ב-**הלכת כתב**, שהוא תנאי אינדיבידואלי לכל נאשם, קבע כב' הש' גיא אבנון קביעות לגבי התנאי הראשון, הרלוונטיות לעניינו מבחינת קל וחומר, בהינתן כי בעניינו מדובר בנסיבות חמורות פחות מאלו שנדונה ב-**ענין חג'אג'** "**מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, ברי כי אלו כשלעצמן מאפשרות, במקרים המתאימים, לסיים את ההליך ללא הרשעה. הנאשם ביצע את מעשיו בתקופה קצרה, בת פחות מחודש ימים (ברוטו), עסקה אחרת בסם מסוג מריחואנה במשקל 100 גרם (שלא הועבר סופו של יום מיד ליד), וקשירת קשר שלא הבשילה לכדי עסקה, אף היא בסם שאיננו מוגדר קשה, ובכמות לא גדולה**" וראו גם האסמכתאות אליהן הפנה "**לביטול הרשעה בעבירות סמים בנסיבות חמורות יותר ראו ע"פ (ירושלים) 11045-09-18 אליאסיאן נ' מדינת ישראל (3.3.19), הוגש ע"י ב"כ הנאשם); ע"פ (ת"א) 33377-03-20 מדינת ישראל נ' אלשיך (16.12.20); עפ"ג (מרכז-לוד) 53504-01-11 אדם אלון נ' מדינת ישראל (22.5.11)**".

(יא) ת"פ (אשקלון) 1405-06-21 **מדינת ישראל נ' גבאי** (22.6.22) אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כב' הש' פורר ביטל הרשעה בתקיפת בנה הקטין שהיה כבן 8, בנסיבות מחמירות, בשל ריב בינו לבין אחותו, באמצעות חגורה בישבנו. שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעתה בהעדר נזק קונקרטי. הנאשמת כבת 50, אם ל-6 ילדים, נעדרת עבר פלילי, התסקיר חיובי ומדובר במי שעברה הליך שיקומי. הושת צו מבחן לשנה ו-2,000 ₪ התחייבות.

(יב) ת"פ (אשקלון) 37885-01-20 ות"פ 34126-01-21 **מדינת ישראל נ' טוואצ'או ניגוסה** (6.11.22)
אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כבוד השופט פורר ביטל הרשעה בהפרעה לשוטר, התנגדות למעצר והיזק לרכוש. הנאשם, אשר היה קרוב לגיל הקטינות, סרב להזדהות ולשפוך משקה אלכוהולי שהיה ברשותו, קילל שוטרים עד שאלה נאלצו לאוזקו ולהשתמש בכוח עד כדי שימוש בטייזר. מספר חודשים לאחר מכן גרם נזק למחשב של מי שעבדה בחברת כוח אדם, בשל אכזבתו על אי קבלת משכורת בהתאם לרצונו. בעניינו הוגשו 6 תסקירים אך בשל התנהגות הנאשם, שירות המבחן נמנע מהמלצה על ביטול הרשעתו. כבוד השופט פורר קיבל טענת ההגנה לעניין הליכי הלגליזציה של הקנבוס שבעתים התקשה הנאשם למלא אחר ההליך הטיפולי, לרבות בנוגע לדגימות השתן ובהינתן גילו הצעיר ונכונותו להתגייס להליך טיפול, הגם שזה לא צלח, הסתפק בהשתתפות התחייבות בסך 2,000 ₪.

(יג) ת"פ (ב"ש) 64171-03-19 **מדינת ישראל נ' מוריאנו ואח'** (3.11.19) - בעבירות החזקת 0.5545 גרם סם מסוכן מסוג MDMA לצריכה עצמית, במהלך אותה מסיבת פורים "**מוקשה**" שנדונה ב-**פס"ד שי-בוטלה** הרשעת הנאשמים והושתו עליהם עונשי פסילת רישיון בפועל, לצד התחייבות עצמית וחיובם בהוצאות לטובת אוצר המדינה.

(יד) ת"פ (ק"ג) 23308-06-18 **מדינת ישראל נ' מלסה שבתאי יצחק** (24.10.19) אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כבוד השופטת טל לחיאני שהם ביטלה הרשעה בתקיפת בת זוג ואיומים, באירוע בו הנאשם איים על המתלוננת שאם תיגע בטלוויזיה הוא ישבור אותה וירק לעברה. נוכח התרשמותה כי הקושי של הנאשם לשתף פעולה עם גורמי הטיפול לא נבע מזלזול אלא בשל קושי אישי להשתתף בטיפול קבוצתי, מאחר שהאירוע היה נקודתי, במסגרת מערכת יחסים של למעלה מ-10 שנים, בהיותו נעדר עבר פלילי ובהינתן כי מתסקירי שירות המבחן עלה, שהנאשם גילה אחריות למשפחתו ופרנסתה וכי הרשעה עלולה לפגוע באפשרותו להתקבל לחלק ממקומות העבודה הפוטנציאליים - נקבע כי לנאשם סיכוי ממשי כי הנאשם ישתקם ומשכך יש הצדקה לסטיה לקולא ממתחמי הענישה. הושתו 1,500 ₪ התחייבות ו-2,500 ₪ הוצאות משפט.

(טו) ת"פ (ק"ג) 4768-01-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.7.19) אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כבוד השופטת טל לחיאני שהם ביטלה הרשעה בתקיפה, במקרה בו המתלונן נפל על הקרקע כתוצאה מכך שהנאשם בעט בכסאו בטקס סיום טירונות של בת הנאשם. הנאשם כבן 40, נעדר עבר, גרוש ואב ל-2 בנות, מתגורר בגפו בדירה שכורה, לקח אחריות חלקית, חש תחושות קרבנות, עסוק בצרכיו ומתקשה לגלות אמפתיה. סרב לקשר טיפולי ולבצע של"צ ולכן שירות המבחן נמנע מהמלצה. ברקע מערכת יחסים מורכבת וארוכת שנים בין הנאשם לגרושתו ובני משפחה, כאשר עלה הן מהתסקיר והן מתיעוד רפואי כי הנאשם סובל ממצב רפואי ונפשי מורכב שהתפתח כתוצאה מהגירושין. הוצג מסמך לפיו תגרם פגיעה קונקרטיית בהמשך העסקת הנאשם בנקיון בית ספר אם ההרשעה תעמוד על כנה. נקבע כי הנאשם יבצע 100 שעות של"צ, ישלם 1,000 ₪ פיצוי ויצהיר על 1,500 ₪ התחייבות.

(טז) ת"פ (אילת) 20557-04-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.6.19) אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כב' הש' שי

ברגר ביטל הרשעה בתקיפת בת זוג, באירוע בו אחז בחולצתה ומשך אותה מחוץ לדירה והיזק לרכוש במזיד, בכך שהשליך כסא פלסטיק ושבר חלון המרפסת. הנאשם נעדר עבר פלילי, אב לילד עם צרכים מיוחדים, שעל רקע חזרתו לביתו החלו ויכוחים עם זוגתו, אשר שללה אירועי אלימות לאורך השנים. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון נמוך לביצוע עבירות אלמ"ב והמליץ על של"צ, אך לא בא בהמלצה לבטל הרשעה בהעדר מסמכים רלוונטיים. חרף זאת ההרשעה בוטלה והושתו מבחן, של"צ ו-1,000 ₪ התחייבות.

(יז) ת"פ (ק"ג) 33504-07-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.1.19) אליו הפנה ב"כ הנאשמת - כב' סגנית הנשיא, הש' שמואלי מאיר, ביטלה הרשעה בתקיפת מתלוננת, שכללה משיכה בשערה ומכות בראשה ובפגיעה בפרטיותה בכך שהניח מכשיר שמע בתיקה, הכל על רקע חשדו כי בוגדת בו. נוכח מכתב מנהל משאבי אנוש בחברה בה עובד הנאשם 19 שנים, לפיו יפוטר אם יורשע, נקבע כי הוכח נזק קונקרטי. בנוסף, נקבע כי מצבו הרפואי הרעוע בגינו נקבעה לו נכות כתוצאה מתאונת דרכים שעבר, עלול לחסום אותו מלמצוא עבודה אם יפוטר. בני הזוג היו בעיצומו של הליך טיפולי זוגי ונקבע כי הרשעתו תעיב עליו ותפגע בו, כמו גם פיטוריו. הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי. כן ניתן משקל לעמדת המתלוננת. נקבע שנוכח כל האמור ובהיותו נעדר עבר פלילי עומד הנאשם בתנאי **הלכת כתב**, גם נוכח הסיכון הנמוך שיבצע עבירות אלמ"ב. הושתו של"צ, מבחן ו-10,000 ₪ התחייבות.

(יח) ת"פ (כ"ס) 40737-08-16 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (13.6.18) - לאחר שהורשע ב-2 עבירות תיווך בסם מסוכן, הספקת סם מסוכן, עסקה אחרת בסם מסוכן ו-2 עבירות סחר בסם מסוכן - בוטלה הרשעתו צעיר כבן 20, נעדר עבר פלילי, עם נסיבות חיים מורכבות והושתו עליו צו מבחן לשנה ו-300 שעות עבודות שירות לתועלת הציבור, הגם שהכלל בעבירות אלו הוא הרשעה נוכח האינטרס הציבורי.

(יט) ת"פ (ק"ג) 35384-05-14 **מדינת ישראל נ' עטיה ואח'** (30.3.16) (להלן **ענין עטיה**)- כב' הש' דינה כהן ביטלה הרשעת הנאשמים בגידול סם (4 עציצים שמשקלם הכולל כ-400 גרם נטו) והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (מערכת חשמל ותאורה לגידול), הגם שלא הוכח נזק קונקרטי מעבר לחשש לפגיעה בתעסוקתם (ברכבת ישראל וחברת החשמל), נוכח גילם (בני 26), שירותם הצבאי, נסיבותיהם האישיות והמלצות שירות המבחן בעניינם. על נאשמים 1 ו-2 הושתו 350 שעות של"צ, צו מבחן לשנה, 5,000 ₪ התחייבות, 12 חודשי פסילה מותנית ו-2,000 ₪ הוצאות משפט. מעשיהם של נאשמים 1 ו-2 חמורים ממעשיה של הנאשמת שלפני. להשלמת התמונה אציין כי גם עניינו של נאשם 3 הסתיים ללא הרשעה, אולם הוא החזיק קנבוס לשימוש עצמי.

(כ) ת"פ (ת"א) 23797-03-14 **מדינת ישראל נ' אביב** (1.12.15) - לאחר הודאתו בגידול שתילי קנבוס במשקל 923.62 גרם נטו, החזקת כלים במעבדה שהקים בביתו, אשר כללה 3 מכשירי שקילה, מאוורר, שנאי, מד טמפרטורה, חוטי חשמל ושעון שבת ושהיתה פעילה כחצי שנה עובר למעצרו, והחזקת 48.31 גרם נטו קנבוס ו-9.1 גרם נטו חשיש - הסתיים ההליך באי הרשעה, 500 שעות של"צ ורכיבים נוספים שכללו פסילה בפועל ומותנית ותרומה בסך 3,000 ₪ לעמותת אל-סם.

(כא) ת"פ (טב') 26189-12-14 **מדינת ישראל נ' שבת** (19.11.15) - בוטלה הרשעת נאשם 2 בהחזקת 0.43 גרם קוקאין לצריכתו העצמית (באישום הראשון), החזקת קוקאין ב-5 הזדמנויות נוספות ושימוש בו יחד עם נאשם 1 (אישום שני) והחזקת קוקאין ב-2 הזדמנויות נוספות ושימוש בו יחד עם נאשם (אישום שלישי). הסם נרכש על ידי הנאשמים לאחר שנאשם 1 תיאם רכישתו מהסוחר, ב-6 הזדמנויות הגיעו הנאשמים יחד לרכוש את הסם, ב-2 הזדמנויות הגיע נאשם 2 לרכוש את הסם מכספים שנתן לו נאשם 1 וב-7 מתוך 8 המקרים עשו הנאשמים שימוש בקוקאין יחדיו. להשלמת התמונה אציין כי נאשם 1 הורשע ונדון למאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי, קנס ושל"צ.

(כב) ת"פ (ק"ג) 9369-01-13 **מדינת ישראל נ' שמואל** (29.4.15) - ההליך בעניינו של צעיר כבן 20, שכנער ניהל אורח חיים שולי ועברייני, אשר הודה בהחזקת כ-5 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, כשהוא מחולק ל-2 אריזות מפלסטיק - הסתיים באי-הרשעה, 10,000 ₪ התחייבות ו-300 שעות של"צ. זאת בשל שיקולי שיקום, העובדה שזו הפעם הראשונה בה עמד לדין כבגיר, מאמציו לחזור למוטב, נסיבותיו האישיות המורכבות, חלופת הזמן, גילו הצעיר והפגיעה של העונש וההרשעה בו ובמשפחתו.

(כג) ת"פ (ת"א) 5992-05-10 **מדינת ישראל נ' שרון** (10.10.11) - הנאשם החזיק, במספר הזדמנויות במהלך חודשים מאי-יולי 2009 בכמויות שונות של סם מסוכן מסוג קוקאין, המצטברות לכ-20 גרם. הגם שלא היה מדובר במעידה חד פעמית, בהינתן שהעבירות בוצעו בתקופה משברית קשה בחייו, שדרדרה אותו לשימוש בסמים, בהינתן שחדל משימוש בסמים והתמיד בכך זמן רב, שיתף פעולה עם חוקריו, בהינתן המלצתו החיובית של שירות המבחן ובשים לב לכך שההרשעה עלולה היתה לפגוע בתחום המקצועי של הנאשם ולשבש ההליך השיקומי המוצלח בעניינו - הסתיים ההליך ללא הרשעה וניתן צו מבחן לשנה.

8. עולה מהמקובץ כי **בנסיבות מסוימות, גם בהחזקת סמים מסוכנים וקטלניים מאלו שלפניי, לרבות קוקאין ו-MDMA, ואף בעבירות חמורות מאלו שלפניי, לרבות גידול, אספקה וסחר, לרבות בסמים קטלניים מאלו שלפניי ובעבירות נוספות, כגון עבירות אלימות ופגיעה בטוהר המידות ובסדר הציבורי-ניתן לסיים הליך בביטול ההרשעה.** אשר על כן, סוג העבירה, בנסיבותיה, מאפשר סיום ההליך ללא הרשעה.

באשר לפגיעה בנאשמת

9. בעניינה של הנאשמת הוגשו 4 תסקירי שירות מבחן. הראשון מיום 21.10.21 שמצא אותה לא מתאימה לבית משפט קהילתי בשל תפקודה התקין והעדר צרכים המצדיקים התערבות מקיפה ומשמעותית. השני מיום 10.2.22 במסגרתו התבקשה דחיה בשל העומס בשירות המבחן. התסקירים המהותיים הם ה-3 (מיום 2.3.22) וה-4 (מיום 31.7.22) מהם ומטיעוני ההגנה ודברי הנאשמת לעונש עולה התמונה הבאה:

(א) נסיבות חייה של הנאשמת מורכבות. הנאשמת היא בת אמצעית לשני אחים. מערכת היחסים עם משפחתה טובה ותומכת והם מנהלים אורח חיים נורמטיבי ויצרני. ילדותה היתה נורמטיבית, אולם לפני כעשור עברה הוריה פשיטת רגל שהשפיעה על כל המשפחה והובילה למעבר של עיר המגורים. הנאשם סיימה 11 שנות לימוד ולא סיימה תיכון בשל אי הגעה סדירה. לא התגיסה בשל מחלת אסטמה ממנה

סובלת, ולאחר שריצתה מאסר בכלא צבאי בגין עריקות קיבלה פטור משירות צבאי.

(ב) לדבריה, בתקופת ביצוע העבירה נהגה להתערות עם חברה שולית, אולם כיום לא עושה שימוש בסמים וניתקה קשרים עם החברה השולית. בבדיקות השתן שמסרה לא נמצאו שרידי סמים ומשכך לא נדרשת התערבות טיפולית.

(ג) להתרשמות שירות המבחן הנאשמת מקבלת אחריות מלאה על מעשיה והתנהגותה ומביעה חרטה על מעשיה, הגם שמתקשה להסביר המניעים שהביאו אותה לביצוע העבירה ולחבריה לחברה השולית כמתואר לעיל.

(ד) מאחר שלהתרשמות שירות המבחן אין לנאשמת צרכים וקשיים הדורשים התערבות טיפולית מקיפה ומשמעותית ובהינתן כי רמת הסיכון הנשקפת מהנאשמת לא גבוהה ולא דורשת תכנית אינטנסיבית - לא נמצאה מתאימה לשילוב בבית משפט קהילתי, אולם הומלץ על טיפול במסגרת ההליך הרגיל.

(ה) להתרשמות שירות המבחן מעורבותה בתיק לא מאפיינת אורחות חייה, מחזיקה בעמדות ומערכת ערכים נורמטיבית, מנהלת אורח חיים יציב ותקין, נעדרת דפוסים עבריינים, מביעה מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, לא מעורבת בחברה שולית, ניתקה קשריה עם החברה בה היתה מעורה בעת ביצוע העבירה, וההליך המשפטי, כמו גם מעצרה מהווים עבורה גורם מציב גבול ומהווים הרתעה עבורה.

(ו) שירות המבחן התייחס למכתב מטעם אגף מעונות יום ומשפחתונים לגיל הרך, בו צוין כי לא ניתן יהיה להעסיקה בשל מעורבותה בתיק זה ומשכך פוטרה ולכן שברצונה להירשם ללימודים בתחום החינוך ולהמשיך עיסוקה בעבודה בגן ילדים, עיסוק שכאמור נגדע בשל מעורבותה בתיק שלפני.

(ז) במהלך תקופת הדחיה נפגשה שוב עם קצינת המבחן ועלה הקושי שבחשיפה עצמית במסגרת טיפול קבוצתי, מפגש עם נשים עוברות חוק והחשש שתהיה להן השפעה על חייה. כאן המקום לציין שלהתרשמות שירות המבחן לנאשמת נטייה לרצות אחרים מתוך רצון לתחושת שייכות שמהווה אחד הגורמים להסתבכותה בעבירה. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ הנאשמת על כך ששירות המבחן קיבל עמדתה כי היא מרגישה לא בנוח להיות בקבוצה עם נשים עוברות חוק. גם בדבריה לעונש ציינה הנאשמת כי היא נכונה להירתם להליך טיפולי פרטני, אולם פוחדת לקחת חלק בקבוצה של נשים עברייניות.

10. כראיות מטעם הנאשמת לעונש הוגש ה/1 - מכתב מיום 14.11.21 של מנהל אגף בכיר מעונות יום ומשפחתונים לגיל הרך במשרד הכלכלה והתעשייה (להלן: **ה/1**). מ-ה/1 עולה כי הוחלט שלא לאשר העסקת הנאשמת במעון יום לפעוטות וכי אם תועסק במעון תסורב בקשת מפעילת המעון לקבל רישיון הפעלה. במכתב נרשם כי בשל סוג העבירה, מהותה וחומרתה לא ראוי שהיא תשמש בתפקיד מטפלת מחנכת בפעוטות ויש בהרשעה בעבירה זו כדי להעלות חשש סביר לשלומם וביטחונם של הפעוטות.

11. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי הנאשמת צעירה כבת 22, נישאה לאחרונה, והיא מעוניינת ללמוד ולהתפתח בתחום החינוך לגיל הרך. העבירה בוצעה כשהנאשמת היתה כבת 19 ו-10 חודשים. חלפו כמעט שנתיים מביצוע העבירה במהלכן לא נרשמו לחובתה תיקים נוספים וזו למעשה הסתבכותה הראשונה עם החוק, מלבד פרט רישום שהתיישן בגין העדר מן השירות.

12. בפסיקה לא נקבעו מסמרות באשר לצורך להצביע על פגיעה קונקרטית במקום העבודה. התכלית היא שלא לשים מכשול בפני נאשמים ולאפשר להם להשתקם ולחזור ולהשתלב בחברה יצרנית ובקהילה, גם באותם

מקרים בהם לא הוכח נזק קונקרטי, ודאי כאשר מדובר בצעירים שכל עתידם לפניהם [ראו לדוגמא ע"פ 3554/16 יעקובוביץ' נ' מדינת ישראל (11.6.17); רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.17) (להלן: רע"פ יצחק)]; ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.14); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.11) ו-ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.01) וכן ראו פסק דינה של כב' הש' דינה כהן ב-ענין עטיה שהובא לעיל]. כך גם אם לא הוכחה פגיעה קונקרטית בתעסוקה, אין בכך כדי ללמד שלא הוכחה פגיעה בנאשמת ובעתידה. ב-רע"פ יצחק קבע בית המשפט העליון כי אף בעבירה חמורה מזו שלפניי, כאשר מדובר היה במי שהורשע בעבירות סיוע לאחר מעשה ושיבוש מהלכי משפט בפרשת רצח קשה וכואבת - בהינתן ש"עשויה להיות השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עבודתו המקצועית ועל סיכויי להיקלט בעבודה..." יש מקום להורות על ביטול הרשעה. ב-ענין קיזר קבע כב' הש' ברסלר-גונן

"...גם בהקשר של הנזק הקונקרטי מצאנו בשנים האחרונות אפשרויות הגמשה במקרים המתאימים, כאשר כאמור עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים אפשרה זאת, על מנת לאפשר לעבריין להשתקם ולחזור להשתלב בחברה היצרנית ובקהילה..."

בהקשר של הנזק הקונקרטי, נכון להתבונן על כל נאשם ונאשם. לכל אדם קיימים מאפיינים אחרים, הוא נמצא בסביבה מסויימת ואורח חייו ייחודי. על כן, נזקו יהיה לא אחת תלוי בנתוני האישיים, בנתוני סביבתו, הקהילה, התרבות וכיוצ"ב נתונים המשפיעים על יכולת התקדמותו והתפתחותו של אדם בסביבתו..."

כך, הסתייעות ב"מקבילית הכוחות" ב-ענין קיזר הובילה למסקנה כי גם באותם מקרים בהם לא הוכח נזק קונקרטי, אולם מדובר במי שנעדר עבר פלילי, נכון וראוי להורות על ביטול ההרשעה, כשהעבירה, בנסיבותיה, לא הובילה לפגיעה חמורה בערכים המוגנים, וכלשונו של כב' הש' ברסלר-גונן -

"ההליך אינו נקמני, וכאמור יש לעודד אפשרויות חרטה במהלך מעשה עברייני. האופן שבו פעל המערער במהלך חייו והתנדבותו ושירותו בקהילה, בהחלט צריכים לעמוד לזכותו בעת שהוא נותן את הדין על עבירה שביצע. המקרה שלפנינו מדגים לטעמי את האיזון הנכון במקבילית הכוחות שבה יינתן משקל רב יותר לכך שמדובר באירוע חד פעמי שאינו מאפיין את אורח חייו של המערער, לחרטה המוכחת במהלך האירוע. כך יש לתת משקל לדימוי העצמי של המערער בעיני עצמו ובעיני קהילתו, ... הכל מבלי להקל ראש מחומרת העבירה עצמה. לטעמי לא יהיה בביטול ההרשעה כדי לפגוע בהרתעה הנדרשת ובמסר הנובע מראיית בית המשפט את חומרת האירוע ואת הפגיעה בערכים המוגנים הנובעים מהמעשה אלא, מתן ביטוי קונקרטי גם לשיקולים האישיים בנסיבות העניין".

גם ב-ענין אבו מדיעם קבע כב' הש' דינו, כי

"עת משתכנע בית המשפט כי סוג העבירה אינו מחייב את הרשעת הנאשם, יש בכוחו לבחון את הפגיעה בשיקומו של הנאשם בפריזמה מרוככת יותר, במובן זה שגם אם לא מוכח נזק קונקרטי או אף מידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי, אלא אך 'השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכויי להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי'...", הרי העולה מהמקובץ יניב מסקנה כי בנסיבות מקרה נתון, על מאפייניו, יהא בכוחו של בית המשפט לשקול את ביטול ההרשעה".

וכי די בקיומה של "הסתברות קרובה למדי" שנאשם "ייתקל בקושי ממשי" להתקבל לעבודה או לקבל רישיון "על רקע הרשעתו. למצער, ניתן לומר כי להרשעתו תהא 'השפעה שלילית' על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי" כדי להוביל למסקנה שניתן לסיים את התיק בביטול הרשעה.

13. עולה מן המקובץ כי עלה בידי ההגנה להראות כי מתקיימים שני התנאים שנקבעו ב-**הלכת כתב**. ראשית, כפי שקבעתי לעיל, מהפסיקה, לרבות פס"ד **שי עולה** כי בנסיבות מסוימות, גם בעבירה של הספקת סם, ואפילו סם מסוכן מסוג MDMA - ניתן לסיים הליך בביטול ההרשעה. בנוסף, הנאשמת הראתה פגיעה קונקרטית וכי היא עלולה לשוב ולהתקל בקושי ממשי להתקבל לעבודה בשל הרשעתה, שתהיה לה "**השפעה שלילית**" על עתידה המקצועי וסיכוייה להיקלט בעבודה, לפחות במגזר הציבורי, אם ההרשעה תעמוד על כנה, כעולה מ-**ה/1**. נזק החורג מהנזק "הרגיל" שנגרם לנאשמים מהרשעתם. בהתאם לקביעת כב' הש' דנינו ב-**ענין אבו מדיעם** לגבי קיומה של "**מקבילית כוחות**" בין שני התנאים שנקבעו ב-**הלכת כתב**, "**במובן זה שכל שמעשה העבירה... קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר**". גם ב-**ענין קיזר** קבע כב' הש' ברסלר-גונן כי ניתן להיעזר ב"**מקבילית הכוחות**" כפי שנקבע ב-**ענין אבו מדיעם** וכי "**ככל שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות ידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר**".

סוף דבר

14. מכל המקובץ לעיל, מצאתי כי האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה היחיד והרבים, כמו גם הוקעת עבירות סמים - לבין אינטרס הנאשמת, נוכח נסיבותיה הייחודיות, החשש שהרשעה תפגע בתעסוקה ובעתידה המקצועי כפי שקרה בעבודה ממנה פוטרה כעולה מ-**ה/1**, בהתחשב בעברה הכמעט נקי, בקיום אורח חיים תקין ויצרני. זאת ועוד, הנאשמת הודתה בשלב מוקדם מאוד של ההליך, הביעה חרטה על מעשיה וחסכה זמן שיפוטי יקר. מהתסקיר עולה שהנאשמת מבינה, מודעת והפנימה חומרת מעשיה, נטלה אחריות מלאה עליהם ומתחרטת על התנהלותה, המהווה חריג בחייה. בנוסף, הגם שהמלצת שירות המבחן לא מחייבת, גם בפסיקה נקבע כי יש להתחשב בה ונתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך שהנאשמת תחזור על מעשיה, גם נוכח הבנתה הפסול שבהם וגם בהינתן כי ההליך מהווים עבודה גבול ברור והרתעה ממשית.

15. אשר על כן מצאתי שיש להורות על **ביטול הרשעת הנאשמת, כך שההליך יסתיים ללא הרשעה ובנוסף יושתו על הנאשמת:**

(א) **5,000 ₪ התחייבות למשך שנה מהיום, שלא תעבור כל עבירה על פקודת הסמים.**

על הנאשמת להצהיר על ההתחייבות היום. לא תצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשמת לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

(ב) **הנאשמת תבצע 300 שעות של"צ (שירות לטובת הציבור)** בהתאם לתכנית **שתוגש** על ידי שירות המבחן עד ליום 28.4.23 ובמשך שנה מיום אישור התכנית(להלן: **צו של"צ**). אם יהא בעתיד צורך

בשינוי מקום ההשמה - יבצע שירות המבחן את השינוי וידווח עליו לבית המשפט.

מובהר לנאשמת כי אם לא תבצע את צו השל"צ כנדרש, יוחזר עניינה לדיון בבית המשפט ודינה ייגזר מחדש.

(ג) **הנאשמת תשלם פיצוי בסך 2,000 ₪ לעמותת אל - סם.**

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
 - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (אין צורך בשוב ריתשלום).
- לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.**

(ד) **6 חודשי פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה.** התנאי הוא שבמשך שנה מהיום לא תעבור עבירה על פקודת הסמים.

מובהר לנאשמת כי אם לא תעמוד בצו השל"צ, יוחזר עניינה לדיון בבית המשפט, היא תורשע ודינה ייגזר מחדש.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

ניתן צו להשמדת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.